

هو الله - ای ثابتان بر پیمان، الیوم این عنوان از ابداع...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (143) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 3، صفحه 347

(143)

کرمان - اعضای محفل روحانی و احبای الهی علیهم بهاء الله الابهی

هو الله

ای ثابتان بر پیمان الیوم این عنوان از ابداع الحان زیرا قوت امر الله بعهد و پیمانست و نشر نفحات در آفاق بقوه میثاق است و وحدت بهائی را جز عهد الهی محافظه ننماید و هجوم ناکشین و ناقضین را جز ثبوت بر میثاق دفع نکند لهذا این عنوان یعنی ثابت بر پیمان بین ملأ اعلی شایان ستایش بی پایان الحمد لله آن محفل رحمانی سزاوار این عنوان آسمانی زیرا ثابت و مستقیمند و نابت و متین و رزین و رصین در قطب کرمان اعلامی متعدد و مختلف در زمان سابق بلند شد و بر آفاق ایران موج زد ولی عاقبت از آن اوج افتاد و فوج فوج از سایه آن علمها خروج نمودند و مظهر آیه مبارکه ما لها من قرار گشتند زیرا اشباح بود نه ارواح سایه بود نه آفتاب الحق له صولة حال الحمد لله نفحات رحمن در کرمان رو بانتشار است و عنقریب علم مبین بلند شود و خیمه وحدت عالم انسانی

ORIGINAL

مرتفع گردد جمیع کفها متلاشی شود و دریا مانند آئینه صاف و نمودار گردد و سیل هموار شود و لا عوج فیها
و لا امتا آشکار گردد

ای احبای الهی ریای ربانی در جمیع آفاق موج میزند و نسیم جانپور جنت ابهی اقلیم سبعة را حیات میبخشد
آهنگ یا بهاء الابهی از قطعات خمسة بملاً اعلی میرسد و نغمه یا علی الاعلی از شرق و غرب در بارگاه قدس
وجد و فرح میبخشد بیگانگان در جذب و طربند و دورماندگان در وجد و شغفند آسیا و امریک دست در
آغوشند و اروپ و افریک از جام وحدت مدهوش

لوله در شهر نیست جز شکن زلف یار فتنه در آفاق نیست جز خم ابروی دوست

با وجود این ایرانیان بخواب کابوسی گرفتار و بنهوسی مبتلا و غافل از این موهبت کبری و حال آنکه ایران
مطلع شمس حقیقت است و مرکز سنوحات رحمانیه

آب در کوزه و کل تشنه لبان میگردند یار در خانه و کل گرد جهان میگردند

و تحری ما به الترقی میکنند و آرزوی عزت و حشمت در عالم انسانی مینمایند و چنین موهبتی را که در قطب
ایران جلوه نموده بی اعتنائی میکنند ملاحظه نمائید که چه قدر غافلند الیوم در هر اقلیمی اگر شخصی ایرانی را
تعریف و توصیف خواهند گویند این شخص از وطن بهاء الله است فوراً عزیز و محترم گردد اقلاً ایرانیان باید قدر
این را بدانند از انظار جهانیان افتاده بودند و از امم متوحشه شمردند میشدند حال چنین عزت پایدار یافتند و
چنین تاجی از گوهر شاهوار بر سر نهادند نعم ما قال الشاعر

هر که ارزان میخرد ارزان دهد گوهری طفلی بقرصی نان دهد حق عیان چون مهر رخشان آمده حیف کاند
شهر کوران آمده

شمس حقیقت اگر در سائر اقلیم اشراق نموده بود تا بحال اشعه اش جهانگیر گشته بود زیرا اهل آن اقلیم قدر
این فضل عظیم را میدانستند ولو مؤمن نبودند مسرور بودند الیوم فرنگیان نهایت افتخار بناپلیون اول میکنند که
در فرانسه چنین شخصی عظیم پیدا شد و آلمان مباحات بفردریک کبیر مینماید که چنین شخص شهری در آلمان
جلوه نمود و روس افتخار ببطرس اکبر مینمایند که چنین ازدر در ملک روس صفدر گردید و انگلیز بهنری و
امریک بواشنگتون و ایتالیا بگریبالدی

باری هر ملتی بشخص شهری افتخار و مباحات مینماید و لکن جمیع این نفوس عظیمه کوکب آفل بودند و
سوف لم تسمع لهم صوتاً و لا رکزاً و لکن ایران که موطن مقدس است و مرکز تجلی اقدس اهل آن از شمس

حقیقت غافل و ذاهل و حال آنکه انوارش بر قرون و عصور بلکه احقاب و دهور میتابد و نمیدانند که بعضی از اعظم رجال عالم نگین عقیقی را که باسم اعظم منقوش تعظیم مینمایند و بر خاتم الماس ترجیح میدهند ولکن ایرانیان بخواب خرگوشی گرفتار فیا سبحان الله این چه نادانیست و این چه سرگردانیست یرون باعینهم نعمة الله ثم ینکرونها

احبابی الهی باید این کورانرا بینا کنند و این کرانرا شنوا نمایند الحمد لله اعضای این محفل رحمانی روی منور دارند و مشام از رائحه جنت ابهی معطر از خدا خواهیم که حب مجسم باشند و موهبت مشخص و روح مصور و
علیکم البهاء الابهی حیفا ۱۹ دسامبر ۱۹۱۹ (ع ع)